

Šarmantais sešinieks

Par sievieti sievietes gados parasti saka tā, ka VIŅA ir kā labi norūdzis vīns, bet vīrietis - vīrietis vienmēr ir labākajos gados, ko pierāda šīs programmas "Kungi Uzlūd Dāmas" mākslinieki, par kuriem, kā allaž, jaunkundzes un kundzes grib zināt visu un, kā nerakstīts likums, pieiet tuvāk! Šī iespēja nu ir dota un... priekšgars krīt!

„Jo vairāk tu gremdējies sevī, jo vientuļāks sajūties pats,” tā no „1/2 vārda” dziedot uzrunā **GUNTIS SKRASTIŅŠ**, aktieris un populārā LTV raidījuma „Latvijas šlāgeraptauja” ilggadējais un atraktīvais vadītājs. Ar dziesmu uz „TU” viņš jau ir no pagājušā gadsimta 70-tajiem, kad pēc režisora Ādolfa Šapiro Jaunatnes teātra studijas beigšanas tika iesaukts armijā, kur ļoti palaimējās iekļūt karavīru ansambļa „Zvaigznīte” sastāvā, kas noteikti uzdeva tādu „īpašu” takti visam turpmākajam aktiera dziedošajam mužam.

80. gados sākās Gunta Skrastiņa pastāvīgas koncertturnejas pa Latvijas klubiem un kultūras namiem, zināmā mērā ejot arī vecākā brāļa, ievērojamā dziedošā aktiera, Imanta Skrastiņa pēdās.

„Aktieris jau nav nekāds dziedātājs. Aktieris ir dzejas pasniedzējs caur mūziku,” uzskata mākslinieks, vīrietis labākajos gados!

.....

„Pamatā darbošanās notiek teātrī, un, ja visu dienu esi mēģinājumā, nav nekādas jēgas, ka esi baigi uzpucējies.” Tā kādā intervijā teicis Dailes teātra dziedošais aktieris ARTIS ROBEŽNIEKS, kurš šajā mākslas tempļī strādā jau no pagājušā gadsimta, pavisam konkrēti, kopš 1996.gada. Viņa pūrā jau ir milzīgs lomu saraksts, par kuru viņš jau droši var dziedāt kā Latvijas Televīzijas ballītē kopā ar Raimonu Paulu: „Sens ,tik sens ir tas stāsts, sens, tik sens ir tas laiks...” ar tik samtainu, pavedinošu balsi, dēļ kuras jebkurš „cietoksnis” vienkārši kapitulē! Kā gan lai būtu savādāk, jo 2007. gadā stažējies meistarklasēs Brodvejā (Amerikā). “Balss saites, gluži tāpat kā pārējie ķermeņa muskuļi, pieprasa regulārus treniņus. Protams, ir akūti gadījumi, kad vajadzīgi ekstrēmi līdzekļi, bet izslavētajai olas dzeršanai neticu,” tā domā mākslinieks.

„Miglā asaro logs, ko tur liegties nav vērts...”, tik izjusti un sirdij pļoši izskan šis Aleksandra Čaka dzejas rindas aktiera dziedājumā un neba tāpat vien viņš 2013. gadā saņēmis balvu par nozīmīgu un ilggadēju veikumu Aleksandra Čaka daiļrades popularizēšanā.

.....

„Bites, manas čaklās bites,
Ja jums gaidīt spēka trūks,
Ticiet, puteņi reiz mitēs,
Liepas medus smaržu sūks...”

Šīs dziesmas rindām skatot, ikvienam gribas tuvāk sajūst savu mīļoto cilvēku, jo uz rosinošo fantāziju aicina ANDRIS SKUJA, kurš ir draugos ar mūziku un sevi pieteica 1989. gadā. 80. gadu beigās izveidoja savu kooperatīvu, piedāvādams mūziku banketos u.c. pasākumos. Tā kā klientiem bija nepieciešams skaniskais paraugs, Latvijas Radio studijā tapa demo ieraksts, kurš uz vietas nonāca Čiekurkalna tirgū. Tas notika, kā allaž dzīvē notiek - īstajā laikā un vietā, jo nākamajā rītā mākslinieks pamodās slavens. Nu jau vairāk kā divdesmit gadus dziedātājs aktīvi koncertē. Pēdējie albūmi ir " Baltās Orhidejas ", " Tavs Ceļavējš ", " Krustceles " un " Rīga , Roma , Londona ". Viena daļa ir tapusi sadarbībā ar producentu, aranžētāju, mūzikas un tekstu autoru Gaiti Lazdānu.

Ar Andri ir tāpat kā ar tām sapņu bitēm – nekad, neko nevar zināt, jo paralēli dziedāšanai viņš ir kļuvis par astroloģijas doktoru, nodarbojas ar hirudoterapiju un nekustamo īpašumu apsaimniekošanu, kā arī, protams, strādā pie jaunām dziesmām. Vienuvārd sakot - mūziķis, astrologs un liels sieviešu skaistuma cienītājs ...

.....

Annas Brigaderes Tērvetes Pasaku meža noslēpuma šalcošās skaņas latviešu tautai radījušas mākslinieku, kura balss tembrs ir vienkārši fantastisks! Viņš ir sieviešu mīlulis ŽORŽS SIKSNA, mūziķis un vokālais pedagogs.

“Pirmo reizi man šai dzīvē nav gana
Pirmo reiz nu viena dziesma ir mana
Atbalss (atbalss) no kāda zvana”

Cik gan daudz ūdeņu paspējuši aiztecēt no pirmās dziesmas, jo popularitāti dziedonis iemantoja pagājušā gadsimta 70-tajos gados, kad uzstājās kopā ar Viktoru Lapčenoku, Margaritu Vilcāni, piedalījies "Mikrofona aptaujā". Žoržam palaimējās ar labiem skolotājiem, piemēram, vokālu pasniedza Leonīds Zahodņiks, kurš iepazīstināja ar Raimonu Paulu, savukārt Maestro uzrakstīja skaistas dziesmas. Tā bija veiksmē. Izturēja konkursu un kļuva par Latvijas Radio štata dziedātāju. 2009. gadā kopā ar Jelgavas tirkīza kori startēja TV3 šovā "Koru Kari 2" un ieguva otro vietu. Šobrīd situācija ir krasi mainījusies, jo nu viņš ir būs vienīgi un tikai pirmajā vietā – ne „Leonoraī”, ne arī „Genovevai”, par

kurām ir tik kasmīgi dziedāts, bet gan...kādam ļoti laimīgai meitenei Annai. „Mīlestība man daudz palīdzējusi, stutējusi un devusi optimismu. Šīm jūtām visu mūžu esmu sekojis. Cilvēkam visu laiku jābūt iemīlēšanās stāvoklī, un māksliniekam it sevišķi,” tā kādā intervijā izteicies populārais mūziķis. „Sirdij jau nevajag skaitu, tā paņem tik vienu..” un ja vēl palīgā nāk „Muļķe sirds”, tad ... arī kuģim, kas tālu jūrā, ir tikai viens iemesls, lai atgrieztos krastā: MĪLESTĪBA, izdziedama mūža garumā!

.....

„Bet, kad draugi beidzot tiekās,
Visu sirdīs valda prieks,
Jo neviens tad neizliekās,
Un nav neviens starp draugiem lieks”,

tā draudzīgi un sirsnīgi dziedot uzrunā DAINIS PORGANTS, par kuru viņa kolēģis Jānis Jarāns reiz teicis tā: “Dainim ir ļoti fantastiska balsis. Viņš māk parodēt visus labākos dziedoņus — Braienu Adamsu un citus. Ja būtu studējis vokālistos, būtu bijis spicāks pa Zāberu. Varēja dziedāt „La Scalā”, Brodvejā!”

Tiem cilvēkiem, kuri populāri, ir grūti. Kad Dainis pabeidzis konservatoriju, viņam šķitis, ka ir ļoti svarīgi, lai visi viņu pazītu. Protams, tas ir patīkami, bet tikai kādu brīdi. Mākslinieks ir ieskaņojis daudzas filmas latviešu valodā, bet īpašu popularitāti guvis tandemā “Imanta-Babīte nepietur” kopā ar Jāni Jarānu, vēlāk pārtopot par tik fantastiskām, dzīvi apliecinošām večiņām kā Skaidrīte Krāniņa (Dainis) un Mildiņa Nabiņa (Jānis) .

Abas večiņas sanākušas tik perfektas, ka daudzi skatītāji pat vairs nav sapratuši, ka tās patiesībā ir vīrieši spēka gados. Viņus(viņas) pieņēma tik ļoti, ka uz skatuves veči mācās ar puķēm virsū, gribēja bučot un knieba dibenā, jo tiešām bija kā īstas dāmas. Dainis jau bija panikā: „Nu, kā tā var, nu, ko jūs ākstās?!” Pats komiķis par šo posmu reiz nopietni teicis tā:” Viens no lielākajiem ieguvumiem ir savas dzimtenes Latvijas iepazīšana – valsts izbraukāta krustu šķērsu, pabūts teju katrā vismazākajā miestīņā un kultūras namā.”

Jokošanās ir profesija, bet Dainis patiesībā ir ļoti nopietns cilvēks. 1992.gadā bijis koncerttūrē Kanādā un ASV kopā ar Maestro Raimondu Paulu „Mana dziesma Latvijai”, kā arī bijis klāt Eduarda Rozenštrauha renesansei latviešu mūzikas aprītē. Viena no lietām, kas Dainim šķiet vissvarīgākā : „Galvenais laikam būtu jāiemācās MĪLĒT! Arī tos, kuri mums pāri dara - un tas, šķiet, arī ir visgrūtākais.”

.....

Izdzirdot vārdu „saksofons” cilvēka fantāzijai, ļoti iespējams, nav robežu, jo šis mūzikas instruments tiek uzskatīts par ļoti erotisku un pavedinošu, rosinošu un iztēli bagātinošu ...Tā jau var aizrunāties, bet ne mazāk svarīgi, kas to pūš un šoreiz pavisam konkrēti: RAIVO STAŠANS, Latvijas mūzikas vēsturē pirmais akadēmiski izglītotais saksofonists, kurš absolvējis J.Vītola Latvijas Mūzikas Akadēmiju.

Spēlē un sadarbojas ar lielāko daļu Latvijas mūziķu, dažādos mūzikas stilos. „Mūzika nav tikai notis, tā ir komunikācija un sapratne.” Ļoti priecājas, ka toreiz arī Laimis Rācenājs uzaicinājis kopā ar viņu spēlēt, ko dara vēl joprojām. Savukārt, kādus gadus atpakaļ saksofonists pašmācības ceļā iemācījies spēlēt arī flautu, kas rada atšķirīgu tonālo krāsu. Tas lieti noder spēlējot Mirage Jazz Orchestra sastāvā, arī citos sastāvos, gan spēlējot ārzemēs, kur orķestros ir obligāts nosacījums, ka saksofonistam jāspēlē arī flauta un klarnete. Raivo ir pārliecināts: ”Ir jābūt labai skaņai, sāksim ar to. Tu vari ļoti labi improvizēt, bet, ja instruments neskan... Tas nav atkarīgs no instrumenta vai munštuka, kā daudzi domā. Tas ir atkarīgs no tevis paša un skaņas veidošanas procesa, kas pūtējiem ir ļoti svarīgi. Es uzskatu, ka tas ir primāri. Man ir teikuši, ka man ļoti labi skan. Tas ir patīkami. Instrumentam ir jādzied. Tu vari nospēlēt divas notis, bet ja tās ir foršas un smeķīgas, ar to vien jau tu vari uzrunāt publiku. ”

Šobrīd Raivo strādā kopā ar komponistu un producentu Gaiti Lazdānu pie sava pirmā instrumentālās mūzikas solo albuma, no kura pāris dziesmas būs dzirdamas arī jaunajā koncertprogrammā " Kungi Uzlūdz Dāmas ".

Iedomāsimies...

jūra, vakara saule, romantiska pastaiga jūrmalas smiltīs un...fonā brīnumainās saksofonā skaņās dzirdama tik pazīstama melodija: Raimonds Pauls „Ilgais ceļš kāpās”. Kā teiktu gardēdis Mārtiņš Rītiņš: „Nu, kas gan var būt labāks par šo?”